

การใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ฤทัยวรรณ วงศ์ชนะ¹

น้ำทิพย์ วิภาวิน²

ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3) ศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 553 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการใช้สารสนเทศ เพื่อกำหนดขอบเขตด้านการศึกษา อาชีพ และพัฒนาบุคลิกภาพ ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้เพื่อติดตามประเมินผล และเพื่อแนะแนวด้านการศึกษา สื่อที่ใช้มากที่สุด คือ สื่อบุคคล 2) เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า ครูแนะแนวที่มีอายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำแนกตามระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนที่สังกัด พบว่า ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาการใช้สารสนเทศที่อยู่ในระดับมาก คือ เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ รองลงมา คือ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ไม่เพียงพอ

คำสำคัญ การใช้สารสนเทศ ครูแนะแนวในโรงเรียน

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ วิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Information Use by School Guidance Counselors in Surattani Province

Ruethaiwan Wongchana¹
Namtip Wipawin²
Tadasak Wachiraprechapong³

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the information use by school guidance counselors in Suratthani province, 2) to compare information use by school guidance counselors in Suratthani province, and 3) to study the problems of information use by school guidance counselors in Suratthani province.

This research was a survey study, and the population consisted of 553 school guidance counselors in Suratthani province. The instruments used were questionnaires. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way analysis of variance.

The research findings can be summarized as follows: 1) school guidance counselors use information to support the scope of study, career, and personality development of their guidance work most often, followed by to follow up the evaluation and to provide educational guidance. The most popular media is personal 2) Comparing information use by age and experience to perform duties, a significant difference of 0.5 overall was found while comparing by education background and school size, there was no statistical significance. 3) The most common problem of information use was incomplete, inaccurate and unreliable information followed by insufficient information technology facilities.

Keywords: Information Use, School Guidance Counselors

¹Master's Student, Department of Information Science, Faculty of Liberal Arts, Sukhothai Thammatirat Open University

²Ph.D. (Library and Information Studies), Associate Professor, Department of Information Science, Faculty of Liberal Arts, Sukhothai Thammatirat Open University

³Associate Professor, Department of Library and Information Science, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

บทนำ

สังคมปัจจุบันมีปัญหาหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กนักเรียนในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาทางสภาพแวดล้อมและสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด การคบเพื่อน และปัญหาครอบครัว ด้วยเหตุที่พ่อแม่แยกทางกัน เป็นต้น งานแนะแนว จึงเป็นงานที่มีความสำคัญมากในโรงเรียน สถาบันการศึกษาทุกระดับมีความมุ่งหมายในการบริการแนะแนว เน้นทั้งด้านการป้องกันปัญหาและการแก้ปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาการแก่บุคลากร การแนะแนวช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักโลกรอบตัว ด้วยกลวิธีและเครื่องมือต่างๆ เพื่อให้สามารถตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเหมาะสมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (คมเพชร ฉัตรสุภากุล, 2557)

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งยากยิ่ง โดยเฉพาะในยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศ ทุกช่วงวัยของชีวิต ปัญหาสังคมได้ทวีความซับซ้อน รุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการมีค่านิยมฟุ้งเฟ้อ การเลียนแบบ การแพร่ระบาดของสารเสพติด การก่ออาชญากรรม การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย ความอ่อนไหวทางจิตใจ ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุสำคัญ คือ บุคคลไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมที่ดีพอ ขาดทักษะการคิดตัดสินใจแก้ปัญหา และไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ซึ่งจำเป็นที่สถานศึกษาต้องใช้กระบวนการแนะแนวเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ตั้งแต่เยาว์วัย เพราะจุดมุ่งหมายของการแนะแนวเป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างเสริมให้มีคุณภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, 2546)

ครูอาจารย์นับเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุด ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของเยาวชนในโรงเรียน ซึ่งเป็นความหวังอันสำคัญว่าจะช่วยนำเยาวชนไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมและในการใช้กระบวนการแนะแนวหรือการจัดบริการแนะแนว ในการป้องกันและแก้ปัญหาในโรงเรียน ครูจึงเป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยตรง เพราะครูมีบทบาทหน้าที่ในการศึกษาปัญหา และพฤติกรรมนักเรียน รวมทั้งการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและอย่างมีหลักวิชานั้น จึงกล่าวได้ว่าบทบาทของครูมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมแนะแนวโดยเฉพาะครูแนะแนวเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา โดยมีบทบาทที่สำคัญเป็นผู้วางแผนและจัดทำโครงการแนะแนว เพื่อเสนอผู้บริหารตามนโยบายของสถานศึกษา โดยสำรวจสภาพแวดล้อมเป็นผู้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร เป็นที่ปรึกษาให้แก่ครู ผู้ปกครอง นักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อนเกินความสามารถของครูที่ปรึกษา หรือส่งต่อเด็กไปยังผู้เชี่ยวชาญจัดทำแผนและดำเนินการในการพัฒนาครูหรือบุคลากรแนะแนวในสถานศึกษา (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2557)

ครูแนะแนวในโรงเรียนมีหน้าที่จัดบริการต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการแนะแนว ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเด็กนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีสติปัญญาความรู้ความสามารถ ในการพัฒนาตนเอง และสังคม ให้เจริญขึ้น ครูแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของเด็ก เพราะฉะนั้นหน้าที่ครูต้องหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เตรียมความรู้ใหม่ๆ มาให้เด็กสม่ำเสมอ เพราะเทคโนโลยีความรู้ใหม่เกิดขึ้นทุกวัน และเด็กต้องการคำแนะนำที่ดี

สารสนเทศ มีความสำคัญ คือ ช่วยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของบุคคลและสังคม และช่วยในการพัฒนาบุคคลและสังคม เนื่องจากสารสนเทศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาในด้านต่างๆ ผู้ที่มีสารสนเทศที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ ถูกต้อง ครบถ้วน ต่อเนื่องทันสมัย ผู้นั้นย่อมมีอำนาจ สารสนเทศเป็นรากฐานอันจำเป็นสำหรับความก้าวหน้าของอารยธรรมและสังคมเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างสรรค์หรือการใช้ทรัพยากรเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบที่จะต้องใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ด้านการเรียนการสอน การเลือกใช้

สารสนเทศที่มีคุณค่าทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว (ภณิดา จิตนุกูล, 2553 : น.1-4)

ด้วยภาระงานและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของครูแนะแนว จะพบว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษา ทั้งประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ต้องมีครูแนะแนวที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการบริหารจัดการและดำเนินงานแนะแนวให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และการแนะแนวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงาน และจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ “โครงการสุราษฎร์ธานีเมืองคนดี เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการแนะแนว” ของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจำปี พบว่า สารสนเทศของครูแนะแนว มีข้อจำกัด สารสนเทศขาดความถูกต้อง ไม่เป็นระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอ ครูแนะแนวขาดความชำนาญในการใช้สื่อและเทคโนโลยี ขาดความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ภาระงานมีจำนวนมาก (สำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2554)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ เนื้อหาสารสนเทศของครู แหล่งสารสนเทศที่ใช้ ประเภทของสื่อที่ใช้ การเข้าถึงสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนว และศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้ามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูแนะแนว ตลอดจนทราบแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนว เพื่อเป็นแนวทางการวางแผนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 553 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 และสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนเทศบาล)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชากรด้วยตนเอง และแบบสอบถามส่งไปยังเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและผู้ช่วยอีก 6 คน โดยประสานงานกับโรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูแนะแนว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 540 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.20 และน้อยที่สุด คือ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.10 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.30 รองลงมา คือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.20 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.50 ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ครูแนะแนว มากที่สุด 5- 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา คือ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.60 และมากกว่า 15 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.20 ขนาดโรงเรียนที่สังกัด ขนาดเล็ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.30 รองลงมา คือ ขนาดกลางขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.70

2. ผลการศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศ มากที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ด้านประเภทของสื่อที่ใช้ และด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

1) วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ครูแนะแนวมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

ครูแนะแนวใช้สารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อกำหนดขอบเขตด้านการแนะแนวการศึกษา อาชีพ และพัฒนาบุคลิกภาพ รองลงมา เพื่อดำเนินการจัดงานแนะแนว จัดกิจกรรมด้วยกระบวนการทางจิตวิทยา การจัดบริการและบูรณาการแนะแนวในการเรียนการสอน เพื่อกำหนดมาตรฐานกิจกรรม เพื่อจัดบริการแนะแนว และเพื่อประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามลำดับ

ครูแนะแนวใช้สารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทั่วไป ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายวัตถุประสงค์ ลำดับแรก คือ เพื่อการติดต่อสื่อสาร รองลงมา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และเพื่อการเขียนรายงาน ตามลำดับ

2) เนื้อหาสารสนเทศ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ การปฐมนิเทศ รองลงมา การจัดนิทรรศการ และการทัศนศึกษาแหล่งวิทยาการ และสถานประกอบการ ตามลำดับ

3) การเข้าถึงสารสนเทศ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านการเข้าถึงสารสนเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ ศึกษาและรวบรวมข้อมูลผู้เรียน รองลงมา จัดบริการต่างๆ เช่น แนะนำกลุ่ม จัดบริการด้านสุขภาพ จัดหาทุนและอาหารกลางวัน จัดหางาน และจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ตามลำดับ

4) เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ใช้โทรศัพท์มือถือ มากที่สุด รองลงมา ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว และใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น Google, Yahoo เป็นต้น ตามลำดับ

5) ประเภทของสื่อที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สื่อประเภทต่างๆ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูแนะแนวใช้สื่อบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ การสังเกต รองลงมา การสัมภาษณ์ และการเขียนรายงาน ตามลำดับ ครูแนะแนวใช้สิ่งพิมพ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับแรก คือ แฟ้มสะสมงาน รองลงมา หนังสือและคู่มือการปฏิบัติงานแนะแนว และคู่มือการบริหารงานแนะแนว ตามลำดับครูแนะแนวใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

รายชื่อ ลำดับแรก คือ ฐานข้อมูลโรงเรียน รองลงมา เว็บไซต์เกี่ยวกับแนะแนวภายในประเทศ และระบบ OPAC ตามลำดับ

6) แหล่งสารสนเทศที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายแหล่ง พบว่า ครูแนะแนวใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ นักเรียน รองลงมา ครูในโรงเรียน และเครือข่ายพัฒนาดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนว

1) จำแนกตามอายุ พบว่า ครูแนะแนวที่มีอายุต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ในด้านประเภทของสื่อที่ใช้

2) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูแนะแนวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

3) จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ในด้านประเภทของสื่อที่ใช้

4) จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่สังกัด พบว่า การใช้สารสนเทศจำแนกตามขนาดโรงเรียนที่สังกัด ครูแนะแนวที่สังกัดโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลางขึ้นไป เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้าน พบว่า มีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.49 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาสารสนเทศ รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ด้านประเภทของสื่อสารสนเทศ ด้านแหล่งสารสนเทศ และด้านผู้ใช้สารสนเทศ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า

1) ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ รองลงมา คือ เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ และเนื้อหาสารสนเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ตามลำดับ

2) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ รองลงมา คือ ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ และไม่สามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา ตามลำดับ

3) ด้านประเภทสื่อสารสนเทศ ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านประเภทสื่อสารสนเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลเอกสารที่เป็นระบบ รองลงมา คือ) ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นระบบ และสื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก ตามลำดับ

4) ด้านแหล่งสารสนเทศ ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกเข้าถึงได้ยาก รองลงมา คือ ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศที่ต้องการ และแหล่งสารสนเทศภายในเก็บข้อมูลไม่เป็นระบบ ตามลำดับ

5) ด้านผู้ใช้สารสนเทศ ครูแนะแนวมีปัญหาการใช้สารสนเทศด้านผู้ใช้สารสนเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ลำดับแรก คือ ขาดการติดต่อประสานงาน รองลงมา คือ ขาดความสนใจด้านสารสนเทศ และผู้ใช้สารสนเทศไม่มีเวลาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศ ครูแนะแนวมีวัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของครูแนะแนว เพื่อกำหนดขอบเขตด้านการแนะแนวการศึกษา อาชีพ และพัฒนาบุคลิกภาพมากที่สุด รองลงมา คือ ใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทั่วไป เพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อติดตามข่าวสาร เพื่อการเขียนรายงาน และเพื่อความบันเทิง จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์การใช้สารสนเทศของครูแนะแนวส่วนมาก เพื่อตอบสนองการปฏิบัติงานของครูแนะแนว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูไรภรณ์ สุภาการ (2554) ดวงใจ วงษ์เศษ (2556) และ Akbiyik & Seferoglu (2012) พบว่า วัตถุประสงค์การใช้ ครูใช้สารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง เพื่อการเขียนรายงาน และเพื่อการติดต่อประสานงาน

1.2 ด้านเนื้อหาสารสนเทศ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านเนื้อหาสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเนื้อหาสารสนเทศที่ใช้มากที่สุด คือ งานติดตามประเมินผล รองลงมา คือ การแนะแนวด้าน การศึกษา การแนะแนวด้านอาชีพ งานศึกษารวบรวมข้อมูล การปฐมนิเทศ ตามลำดับ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมแนะแนว ครูแนะแนว ต้องมีการติดตามและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้ และดำเนินการประเมินเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จูไรภรณ์ สุภาการ (2554) ที่ศึกษา สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารงานด้านวิชาการของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 พบว่า เนื้อหาสารสนเทศ ใช้ในการพัฒนางานจัดอบรม รวบรวมข้อมูล ประเมินผลการดำเนินงาน และยูอิบู (Uibu & Kikas, 2008) ศึกษาผลกระทบและสภาพการใช้ สารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของครู พบว่า ครูใช้ในด้านการศึกษา ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้

1.3 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านการเข้าถึงสารสนเทศ โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยศึกษาและรวบรวมข้อมูลผู้เรียนมากที่สุด รองลงมา คือ จัดบริการต่างๆ เช่น แนะนำกลุ่ม จัดบริการด้านสุขภาพ จัดหาทุนและอาหารกลางวัน จัดหางาน ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะ เพื่อให้ครูรู้จัก นักเรียน ผู้เรียนรู้จักตนเอง เพื่อสามารถพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน เช่น ความสามารถ ความสนใจ สอดคล้องกับ จุฑามาย อารมณฺสวะ (2551) พบว่า ครูมีการจัดเก็บรวบรวมสารสนเทศ และสอดคล้องกับ Newell Eugenia (2010) ศึกษาพบว่า อาชีพแนะแนวต้องมีความรู้และประสบการณ์ เพื่อให้บริการสารสนเทศต่างๆ กับนักเรียน

1.4 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้โทรศัพท์มือถือ มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว และใช้เครื่องมือ ช่วยค้น (Search Engine) เช่น Google, Yahoo เป็นต้นตามลำดับ เนื่องจากเทคโนโลยีในปัจจุบันมีการพัฒนาให้ ง่ายต่อการใช้งาน รวมถึงตอบสนองความต้องการเรียนรู้ในเวลาทำงานที่จำกัด และเทคโนโลยียังช่วยให้การ ดำเนินงานแนะแนว มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ จูไรภรณ์ สุภาการ (2554) ดวงใจ วงษ์ เศษ (2556) และ Uibu & Kikas (2008) พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ คือ คอมพิวเตอร์ ในการรายงาน การ ปฏิบัติงาน และการสืบค้น

1.5 ด้านประเภทของสื่อที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อที่ใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้สื่อบุคคล จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการเขียนรายงาน มากที่สุด รองลงมา คือ สื่อสิ่งพิมพ์ จากแฟ้มสะสมงาน และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ฐานข้อมูลโรงเรียน เว็บไซต์เกี่ยวกับแนะแนวภายในประเทศ ระบบ OPAC และเว็บไซต์เกี่ยวกับแนะแนวภายนอกประเทศ ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะในการดำเนินงานของครูแนะแนว ต้องอาศัยสื่อบุคคลโดยเฉพาะนักเรียนเป็นหลัก ในการดำเนินงานแนะแนว ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการศึกษาค้นคว้า และใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูล สอดคล้องกับ ทรงวิทย์ เจริญกิจธ นลาม (2552) พบว่า ครูมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ อินเทอร์เน็ตและฐานข้อมูลอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ ครูแนะแนวมีการใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศที่ใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้แหล่งสารสนเทศภายในองค์กร คือ นักเรียน มากที่สุด รองลงมา คือ ครูในโรงเรียน และเครือข่ายพัฒนาดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ เนื่องจากการจัดกิจกรรมแนะแนว และดำเนินงานแนะแนวนั้นนักเรียน และครูเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ จุฑามาย อารมณฺ์สวะ (2551) พบว่า ครูมีการใช้สารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน

2. เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศของครูแนะแนว

2.1 จำแนกตามอายุ พบว่า ครูแนะแนวที่มีอายุต่างกันมีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ในด้านประเภทของสื่อที่ใช้ ผลการวิจัย พบว่า ครูแนะแนวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศที่ใช้ มากกว่าครูแนะแนวที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูแนะแนวที่มีอายุน้อยกว่า ความรู้และประสบการณ์ยังมีน้อย จึงต้องการใช้สื่อสารสนเทศมากกว่า

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะครูแนะแนวมีแนวการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มีรูปแบบเดียวกัน ทำให้มีการใช้สารสนเทศในการดำเนินงานแนะแนวไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สิรินาฏ วงศ์สว่างศิริ (2550) และมัทยา รุ่งอรุณ (2554) พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีการใช้สารสนเทศ ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง

2.3 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน มีการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน ในด้านประเภทของสื่อที่ผลการวิจัย พบว่า ครูแนะแนว ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 5-10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศที่ใช้ มากกว่าครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี และครูแนะแนว ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ 11-15 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านประเภทของสื่อสารสนเทศที่ใช้ มากกว่าครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มากกว่า 15 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูแนะแนวต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สารสนเทศในการดำเนินงาน จึงต้องมีประสบการณ์ในสังเกต สัมภาษณ์ การเขียนรายงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สิรินาฏ วงศ์สว่างศิริ (2550) ที่พบว่า ครูการศึกษาพิเศษ ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

2.4 จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่สังกัด พบว่า ครูแนะแนวที่อยู่ขนาดโรงเรียนที่สังกัดต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้มีการใช้สารสนเทศรูปแบบเดียวกัน สอดคล้องกับ ชินกรณ์ แก้วรักษา (2554) พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษา ที่อยู่ขนาดโรงเรียนต่างกันมีการใช้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน

3. จากการศึกษาปัญหาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมีดังต่อไปนี้

3.1 ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ครูแนะแนวมีปัญหาเรื่อง เนื้อหาสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ขาดความถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือ เนื้อหาสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ และไม่เพียงพอกับความต้องการ จะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านเนื้อหาสารสนเทศ จากงานวิจัยที่ศึกษา ส่วนใหญ่คล้ายกัน อาจเพราะมนุษย์มีสมองคิดพัฒนาอยู่เสมอทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดวงใจ วงษ์เศษ (2556) พบว่า อาจารย์และนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์มิซซัน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย -แปซิฟิก มีปัญหาอุปสรรคในการใช้สารสนเทศ เรื่อง สารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ ไม่เพียงพอ ส่วน Abbas Zare-ee (2011) พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีปัญหาเรื่อง สารสนเทศไม่เพียงพอ มีน้อย

3.2 ปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ครูแนะแนวมีปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ เรื่อง อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์และไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะงานแนะแนวส่วนใหญ่เป็นงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการปฏิบัติงานทุกด้าน และโรงเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย สอดคล้องกับ Abbas Zare-ee (2011) พบว่า มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และครูต้องมีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3.3 ปัญหาด้านประเภทสื่อสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ครูแนะแนวมีปัญหาด้านประเภทสื่อสารสนเทศ เรื่อง ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลเอกสารที่เป็นระบบ ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นระบบ และสื่อบุคคลเข้าถึงได้ยาก ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับสารสนเทศของงานแนะแนว ตลอดจนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในความสำคัญของระบบสารสนเทศ ข้อมูลที่ไม่ได้บันทึกข้อมูล เป็นต้น

3.4 ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ครูแนะแนวมีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศ เรื่อง การเข้าถึงสารสนเทศภายนอกเข้าถึงได้ยาก ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศที่ต้องการ และแหล่งสารสนเทศภายในเก็บข้อมูลไม่เป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูแนะแนวมีภาระงานที่รับผิดชอบมาก ทำให้เวลาในการพัฒนาความรู้ น้อย และขาดความรับผิดชอบในการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ขาดแหล่งข้อมูลในการติดต่อประสานงาน เป็นต้น

3.5 ปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ครูแนะแนวมีปัญหาด้านผู้ใช้สารสนเทศ เรื่อง ขาดการติดต่อประสานงาน ขาดความสนใจด้านสารสนเทศ ผู้ใช้สารสนเทศไม่มีเวลาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม ขาดความรู้/ประสบการณ์ และขาดการประเมินผลติดตามและรายงานผล ทั้งนี้อาจเพราะการจัดอบรม สัมมนาของครูแนะแนวมีน้อย ไม่ต่อเนื่อง และครูแนะแนวมีภาระงานที่มาก สอดคล้องกับ ดวงใจ วงษ์เศษ (2556) พบว่า ได้ศึกษา พฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย -แปซิฟิก พบว่า มีปัญหาการใช้ในเรื่องของผู้ใช้สารสนเทศ ขาดทักษะในการเลือก และประเมินก่อนนำไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อพัฒนาและปรับปรุง ดังนี้
 - 1.1 ด้านโรงเรียน ควรจัดสรรด้านงบประมาณ ในการดำเนินงานแนะแนวให้เหมาะสมและเพียงพอ เช่น การจัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครูแนะแนว
 - 1.2 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริม และสนับสนุนครูแนะแนวให้ได้รับการศึกษาอบรม ศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการใช้สารสนเทศได้ดียิ่งขึ้น
 - 1.3 ด้านแหล่งการเรียนรู้ ควรจัดแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอ หลากหลาย และทันสมัย เช่น ห้องสมุด ควรจัดบริการสารสนเทศให้กับครูและนักเรียน เช่น บริการอินเทอร์เน็ตบริการสืบค้นข้อมูล การจัดป้ายนิเทศ การจัดมุมต่างๆ เกี่ยวกับงานแนะแนว ข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับงานแนะแนว เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของครูแนะแนว
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งถัดไป
 - 2.1 ควรศึกษาการใช้สารสนเทศของครูแนะแนวในเชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลที่ค้นพบมาแก้ไข พัฒนาช่วยเหลือครูแนะแนว เช่น การแสวงหาสารสนเทศของครูแนะแนว
 - 2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง เพราะปัจจุบันการใช้สารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษา และมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของทุกอาชีพในสังคมเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557). *ครูแนะแนว ยุคใหม่ไขความรู้ปั้นชีวิตเด็กให้สมบูรณ์*. สืบค้นจาก www.socialwaring.m_society.go.th/socwarn/data/views.php?recordD
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2557). *จี๊ด.เร่ร่อนพันฟูครูแนะแนวดูแลนักเรียน*. สืบค้นจาก <https://blog.eduzones.com/zones/student/all?page=1509&gid=>
- จตุรหมาย อารมณีสวะ. (2551). *การใช้สารสนเทศของครูที่ทำหน้าที่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุไรภรณ์ สุภากร และ สุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2554, มิถุนายน – กันยายน). การศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารงานด้านวิชาการของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษ อุบลราชธานี เขต 4. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต*, 11(3), 81-89.
- ชินภรณ์ แก้วรักษา. (2554, กรกฎาคม – กันยายน). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. *วารสารวิชาการ ม.อบ.*, 13 (3), 78 – 84.
- ดวงใจ วงษ์เศษ. (2556, เมษายน – มิถุนายน). พฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารสนเทศของอาจารย์และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย – แปซิฟิก. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 27 (82), 95-111.
- ทรงวิทย์ เจริญกิจฉนลาภ. (2554). *สภาพการใช้ ความต้องการและปัญหาในการใช้สารสนเทศเพื่อการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภณิดา จิตนุกุล. (2553). *สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า*. สงขลา : งานเอกสารการพิมพ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2546). การแนะแนวทางการศึกษา. ใน *การจัดและบริหารงานวิชาการ (Academic management and administration) EA634*. (หน้า 207-228) ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สืบค้นจาก <http://e-book.ram.edu/e-book/e/EA634/EA634-9.pdf>
- มัทยา รุ่งอรุณ. (2554). *ศึกษาการใช้สารสนเทศในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองราชบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สิรินาฏ วงศ์สว่างศิริ. (2550). *การใช้และความต้องการบริการสารสนเทศของครู การศึกษาในศูนย์การศึกษาพิเศษใน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2554). *การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง โครงการสุราษฎร์ธานีเมืองคนดี เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายแนะแนวอาชีพ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2554*. สุราษฎร์ธานี:สำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Akbiyik, Cenk & Seferoglu, S. Sadi . (2012). Instructing ICT lessons in primary schools: Teachers' opinions and applications. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 12(1), 417 – 424.

Eugenia, Newell. (2010). Careers guidance--now and then: High tech and high touch. *Connecting Education and Careers*, 85 (7), 36 – 38.

Uibu, Krista & Kikas, Eve. (2008). The roles of a primary school teacher in the information society. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 52(5), 459-480.

Zare-ee, Abbas. (2011, July). University teachers' views on the use of information communication technologies in teaching and research. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 3(10), 318-327.